

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

בעניין: Atari Inc. . 1
Atari Europe S.A.S . 2
3 . אטארי ישראל (איי. אל) בע"מ

התובעות

נ ג ד

- 1 . בז'ה פלור בע"מ
- 2 . יניב יונה
- 3 . שאול יונה
- 4 . קדה צעצועים בע"מ
- 5 . מרדכי יונה
- 6 . בני בן דוד ניהול פרויקטים בע"מ
- 7 . בנימין בן דוד
- 8 . אור העיר עיצוב בתאורה בע"מ
- 9 . דורון קושרובסקי
- 10 . אפי קושרובסקי
- 11 . רשת מתנות הפנינג - הפעלה 2000 בע"מ
- 12 . יוסי שינפלד
- 13 . יצחק טייר
- 14 . הפי דולי - ידין בע"מ
- 15 . מרים ידין
- 16 . פנחס ידין
- 17 . רמי ידין
- 18 . מואיז ביטון
- 19 . ג.י.א. ביג טויס בע"מ
- 20 . טל טייר
- 21 . טלרון - אדר בע"מ
- 22 . איילת בן נעים
- 23 . ד.נ.י.א. מכרזים ונכסים בע"מ
- 24 . יוסף קמחי
- 25 . צ.ד.י. ניהול ואחזקות (2003) בע"מ

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

26 . רון עמי צברי

הנתבעים

פסק דין

התובענה והצדדים לה

1
2
3 .1 עניינה של התובענה שבפניי הוא בהפרת זכויות קניין רוחני בארבעה כותרים של
4 משחקי וידאו המיועדים עבור מכשירי "Game Boy" מתוצרת "Nintendo":
5 "ANTZ" (להלן: "אנטס"; סומן ת/1), "V-RALLY 3" (להלן: "ראלי 3"; סומן ת/3),
6 "V-RALLY CHAMPIONSHIP EDITION" (להלן: "ראלי", צילומי אריזת המשחק
7 צורפו כנספח ז לתצהירו של מר נועם ויסברג), ו-"LUCKY LUKE" (להלן: "לאקי
8 לוק"; סומן ת/7) (ארבעת המשחקים יחדיו יכוננו להלן: "הכותרים").

9
10 שלוש התובעות - Atari Inc. שמקום מושבה הוא בארצות הברית (להלן: "אטארי
11 ארה"ב"), Atari Europe S.A.S. שמקום מושבה הוא באירופה (להלן: "אטארי
12 אירופה"), והתובעת מס' 3 - אטארי ישראל (איי. אל) בע"מ (להלן: "אטארי
13 ישראל") (יחדיו יכוננו להלן: "התובעות") - הן כולן חברות בת של Infogrames
14 Entertainment S.A. (להלן: "אטארי העולמית"). אטארי העולמית היא אחת
15 החברות המובילות בעולם בתחום ההוצאה לאור וההפצה של משחקי וידאו
16 המתאימים לסוגים שונים של פלטפורמות מדיה (כגון מכשירי "Game Boy"
17 מתוצרת "Nintendo", "PlayStation" מתוצרת "Sony", ו-"X Box" מתוצרת "
18 Microsoft") ועומדת בראש קבוצת החברות "אטארי".

19
20 אטארי אירופה היא היוצרת, מפתחת ומוציאה לאור של המשחקים אנטס, ראלי,
21 ראלי 3 ולאקי לוק (ראו סעיף 20 לתצהירו של מר נועם ויסברג, מנהל אטארי ישראל,
22 להלן: "ויסברג"); אטארי ישראל היא המשווקת הבלעדית בישראל של משחקים אלה
23 (ראו סעיף 12 לתצהיר ויסברג). אטארי ארה"ב ואטארי אירופה הן לטענת התובעות
24 בעלות סימן מסחר רשום בישראל בלוגו "INFOGRAMES", המופיע על אריזות

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 המשחקים אנטס, ראלי ולאקי לוק (להלן: "**סימן המסחר INFOGRAMES**"; חברת
2 האחזקות Atari Interactive Inc. - שגם היא חברת בת של אטארי העולמית - היא
3 בעלת סימן מסחר רשום בישראל בלוגו "ATARI", המופיע על אריזת המשחק ראלי
4 3 (להלן: "**סימן המסחר ATARI**") (ראו סעיפים 8 ו-34-36 לתצהיר ויסברג). יוער
5 כי הנתבעים הכחישו את בעלותן של אטארי ארה"ב ואטארי אירופה בסימן המסחר
6 INFOGRAMES, מאחר שבמרשם סימני המסחר נרשם סימן זה על שמן של
7 חברות אחרות - Atari Inc. ו- Infogrames Europe (תדפיסים של סימני המסחר
8 מתוך אתר האינטרנט של משרד סימני המסחר בישראל צורפו כנספח י לתצהיר
9 ויסברג). ואולם כבר מכתב התביעה ניכר כי אין בטענה זו ממש - שכן מדובר בשמות
10 קודמים של אטארי ארה"ב ואטארי אירופה (ראו סעיפים 8-9 לכתב התביעה).

11
12 2. הנתבע מס' 5, מר מרדכי יונה, הוא המייסד של רשת חנויות הצעצועים "מאמא
13 יוקרו" (להלן: "**מרדכי**", וכן "**רשת מאמא יוקרו**" או "**הרשת**" בהתאמה). הרשת
14 פועלת בשיטת הזכיינות, כך שכל חנות מנוהלת באופן עצמאי וכגוף משפטי נפרד.
15 מרדכי הוא הבעלים בנתבעת מס' 4, חברת קדה צעצועים בע"מ, שהיא בעלת
16 הזכויות בשם "מאמא יוקרו" והיא זו שמוכרת זיכיונות לפתיחת סניפים של הרשת
17 ברחבי הארץ (להלן: "**קדה צעצועים**"); במועדים הרלוונטיים לתובענה קדה צעצועים
18 גם הפעילה בעצמה חנות של הרשת בקניון ערים שבכפר סבא (להלן: "**החנות**
19 **בכפ"ס**").

20 הנתבע מס' 2, מר יניב יונה, הוא הבעלים בנתבעת מס' 1, חברת בז'ה פלור בע"מ -
21 אשר במועדים הרלוונטיים לתובענה הפעילה חנות של הרשת בקניון רננים ברעננה,
22 בהתאם להסכם זיכיון שבו התקשרה עם קדה צעצועים (להלן: "**יניב**", "**בז'ה פלור**"
23 ו- "**החנות ברעננה**" בהתאמה).

24 הנתבע מס' 3, מר שאול יונה, הוא אחיו של מרדכי ואביו של יניב - ומשמש "כיועץ"
25 כלשונו, הן לחנות בכפ"ס והן לחנות ברעננה (להלן: "**שאול**"; ראו סעיף 17 לתצהירו).
26 הנתבע מס' 7, מר בנימין בן דוד, הוא הבעלים בנתבעת מס' 6, חברת בני בן דוד
27 ניהול פרויקטים בע"מ - אשר במועדים הרלוונטיים לתובענה הפעילה חנות של

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 הרשת בשילת, בהתאם להסכם זיכיון שבו התקשרה עם קדה צעצועים (להלן: "בן
2 דוד", "ניהול פרויקטים" ו- "החנות בשילת" בהתאמה) (הנתבעים מס' 1-7 יחדיו
3 יכנו להלן: "הנתבעים").
4 יצוין כבר עתה כי קיימת מחלוקת בין הצדדים בנוגע למידת מעורבותם, אם בכלל,
5 של מרדכי, יניב, שאול ובן דוד בניהול החנויות – וארחיב בנושא בהמשך.
6
7 הנתבעים מס' 8-26 גם הם בעלים ומנהלים של חנויות צעצועים שונות ברחבי הארץ,
8 ואולם כבר בשלב המקדמי של הדין בתובענה ניתנו נגדם פסקי דין חלקיים -
9 בהתאם להסדרי פשרה שאליהם הגיעו עם התובעות.

10

11

רקע עובדתי

12 3. בשנת 2002 התברר לאטארי ישראל לטענתה כי השוק הישראלי למשחקי וידאו
13 ומחשב הוצף בהעתקים לא מקוריים של משחקים פופולאריים שמשווקים על ידה,
14 אשר מפרים את זכויות הקניין הרוחני של אטארי ארה"ב ואטארי אירופה. אטארי
15 ישראל אף ערכה בדיקה מקיפה בחנויות של רשת מאמא יוקרו - שאז התגלה לה
16 לדאבונה כי במרבית החנויות נמכרו העתקים מפרים של המשחקים המקוריים,
17 במחירים נמוכים ממחיר השוק שלהם (ראו סעיף 38 לתצהיר ויסברג).

18

19

20 על רקע דברים אלה, ביום 12/11/02 הגישו אטארי ארה"ב ואטארי ישראל לבית
21 המשפט המחוזי בתל אביב תביעה נגד הבעלים והמנהלים של החנויות שבהן נתפסו
22 העתקי משחקים שמפרים את זכויותיה של אטארי ארה"ב – ובמסגרתה עתרו
23 לקבלת צו מניעה קבוע נגד מכירת ההעתקים המפרים וכן לפיצוי בגין הנזקים
24 שנגרמו להן עקב ההפרה (ת.א. 2320/02; להלן: "התובענה הראשונה"). מתוך
25 הנתבעים בתובענה שבפניי - יניב ובז'ה פלור נתבעו גם בתובענה הראשונה, שאול
26 נתן תצהיר בתמיכה לטענות הנתבעים שם, וכן נתבעו שם מי שהיו הבעלים
והמנהלים הקודמים של החנות בכפ"ס (קדה צעצועים קיבלה זיכיון להפעלת חנות זו

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו א 001828/04

לפני כב' השופטת ענת ברון תאריך: 08/06/2009

1 רק בשנת 2004). פסק הדין בתובענה הראשונה ניתן ביום 22/2/07 [ת"א (תל
2 אביב-יפו) 2320/02 Inforgrames Inc (כיום: Atari Inc) ואח' נ' ש.י.י. צעצועים
3 בע"מ, תק-מח 2007(1) 8201 (2007)]; בית המשפט (כבוד השופטת צ' ברון) קבע
4 כי הנתבעים שם הפרו זכויות יוצרים של אטארי ארה"ב ואטארי ישראל וביצעו כלפיהן
5 עוולה של גניבת עין, וחייב אותם בפיצוי התובעות דשם בסכום של 300,000 ₪ -
6 בהתאם לסכום המרבי לפיצוי ללא הוכחת נזק שהיה קבוע באותה עת בפקודת זכות
7 יוצרים.

8
9 4. בשנת 2004, לאחר שהוגשה התובענה הראשונה וטרם שניתן בה פסק דין, ערכה
10 אטארי ישראל בדיקה נוספת בחנויות הרשת מאמא יוקרו – שמטרתה לגלות אם
11 עדיין נמכרים בחנויות אלה העתקים מזויפים של הכותרים שהתובעות הן בעלות
12 הזכויות בהם. את הבדיקה ערכו מר עדי קירשנר – סוכן מכירות של אטארי ישראל
13 (להלן: "קירשנר"), מר יואב מועלם – מנהל מחסן באטארי ישראל (להלן: "מועלם"),
14 וויסברג. במהלך הבדיקה התגלו בחנות בכפ"ס, בחנות ברעננה וכן בחנות בשילת
15 (שלושתן יחדיו יכוננו להלן: "החנויות") עותקים של משחקים הנחזים כמזויפים, שעל
16 גבי אריזותיהם מופיעים מאפיינים מאריזות הכותרים נושא התובענה, ובכלל זה גם
17 סימן המסחר INFOGRAMES וסימן המסחר ATARI (ראו סעיפים 39, 43-44
18 לתצהיר ויסברג):

19
20 ביום 23/2/04 רכש ויסברג שלושה משחקים בחנות בכפ"ס שנשאו את סימן המסחר
21 INFOGRAMES, במחיר 45 ₪ כל אחד (חשבונית מס סומנה ת/12): משחק הנחזה
22 כמשחק אנטס (המשחק סומן ת/2), משחק הנחזה כמשחק לאקי לוק (המשחק סומן
23 ת/8) ומשחק נוסף הנחזה כמשחק ראלי (סומן ת/4) (ראו סעיפים 63-68 לתצהיר
24 ויסברג).

25 ביום 3/3/04 רכש ויסברג בחנות בשילת משחק הנחזה כמשחק ראלי הנושא את
26 סימן המסחר ATARI, במחיר 129 ₪ (המשחק סומן ת/9, חשבונית מס סומנה
27 ת/13; ראו סעיפים 72-73 לתצהיר ויסברג).

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו א 001828/04

לפני כב' השופטת ענת ברון תאריך: 08/06/2009

1 ביום 18/5/04 רכש קירשנר בחנות ברעננה משחק הנחזה כמשחק ראלי הנושא את
2 סימן המסחר ATARI, במחיר 139.90₪ (המשחק סומן ת/5, חשבונית מס סומנה
3 ת/10; ראו סעיף 3 לתצהיר קירשנר). ביום 20/5/04 רכש מועלם באותה חנות
4 משחק הנחזה כמשחק ראלי הנושא את סימן המסחר INFOGRAMES, במחיר
5 49.90₪ (המשחק סומן ת/6, חשבונית מס סומנה ת/11; ראו סעיף 3 לתצהיר
6 מועלם).

7

8 יצוין כי הגם שבמהלך הבדיקה נרכשו על ידי ויסברג, קירשנר ומועלם עותקים
9 בודדים מן המשחקים המפרים שהתגלו על ידם בחנויות – לגרסתן של התובעות
10 בעת הבדיקה היו בחנויות עותקים נוספים של משחקים אלה, ואולם השלושה נמנעו
11 מלרכוש אותם על מנת שלא לעורר את חשדם של המוכרים (ראו סעיפים 70 ו-75
12 לתצהיר ויסברג, סעיף 4 לתצהיר קירשנר, וסעיף 4 לתצהיר מועלם).

13

14 5. המשחקים שנרכשו על ידי ויסברג, קירשנר ומועלם נשלחו לאטארי אירופה - אשר
15 לאחר בחינה מדוקדקת קבעה באופן חד משמעי כי מדובר בהעתקים מזויפים של
16 הכותרים שהיא המוציאה לאור שלהם, וכי משחקים אלה יוצרים מצג שווא שלפיו הם
17 נושאים תו איכות של קבוצת אטארי (להלן: "המשחקים המפרים"); ראו סעיף 45
18 לתצהיר ויסברג).

19

20 בנסיבות אלה נפנו התובעות להגשת התובענה דנן.

21

22

טענות הצדדים

23 6. התובעות טוענות כי הצגת משחקים כדוגמת המשחקים המפרים למכירה בחנויות
24 ומכירתם מהווה הפרה של זכויות היוצרים שלהן בכותרים, כאמור בסעיף 2(2) לחוק
25 זכות יוצרים 1911 (להלן: "חוק זכות יוצרים 1911"); עוולת גניבת עין כאמור
26 בסעיף 1 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999 (להלן: "חוק עוולות מסחריות"),
27 עוולת הכבדה והתערבות לא הוגנת כאמור בסעיף 3 לחוק עוולות מסחריות, ואף

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 עוולה של הטעיית צרכנית כאמור בסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981;
 2 הפרה של סימני המסחר של התובעות, כאמור בסעיף 1 לפקודת סימני מסחר [נוסח
 3 חדש], התשל"ב-1972; עשיית עושר ולא במשפט על חשבון של התובעות, כאמור
 4 בסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט; פגיעה בזכותן של התובעות למוניטין,
 5 בניגוד לסעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו; ואף התרשלות כאמור בסעיפים 35
 6 ו-36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. לגישתן של התובעות, לא רק החברות
 7 המפעילות את החנויות (קדה צעצועים, בז'ה פלור וניהול פרויקטים) הן שנושאות
 8 באחריות לפגיעה בזכויותיהן – אלא גם מרדכי, יניב, שאול ובן דוד באופן אישי.
 9 התובעות טוענות כי הארבעה נטלו במועדים הרלוונטיים לתובענה חלק פעיל בניהולן
 10 של החנויות, ובמסגרת תפקידם אף היו מעורבים בביצוע המעשים המפרים את
 11 זכויות הקניין הרוחני של התובעות – ועל כן הם אינם רשאים להסתתר מאחורי
 12 האישיות המשפטית של החברות על מנת להתחמק מאחריות למעשיהם.

13
 14 7. לגרסתן של התובעות, מכירתם של המשחקים המפרים הסבה להן נזקים כבדים
 15 ובלתי הפיכים. הן טוענות כי הנתבעים מכרו את המשחקים המפרים, אשר מבחינת
 16 הצרכן מהווים תחליף למשחקים המקוריים, במחיר נמוך באופן ניכר ממחיר השוק
 17 של המשחקים המקוריים – ובכך יצרו תחרות לא הוגנת בשוק ואילצו את התובעות
 18 להוריד באופן משמעותי גם את מחיריהם של המשחקים המקוריים. התובעות
 19 מדגישות בהקשר זה כי הן עמלו על פיתוחו של שוק בישראל למשחקים מתוצרת
 20 קבוצת אטארי, וכי המשחקים המפרים מנעו מהן לקצור את הפירות של השקעות
 21 אלה. עוד נטען, כי הנתבעים לא רק משתמשים שלא כדין במוניטין שצברו התובעות
 22 בארץ ובעולם לאחר שנים של עבודה, הקצאת משאבים, זמן וכוח אדם בתכנון ועיצוב
 23 הכותרים – אלא שהם אף פוגעים במוניטין זה, כאשר הם מקשרים את המשחקים
 24 המפרים שאיכותם ירודה עם שמה הטוב של קבוצת אטארי (ראו סעיפים 92-95
 25 לתצהיר ויסברג).

26

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 התובעות מעוניינות בקבלת **צו מניעה קבוע** המורה לנתבעים להימנע מלייבא, לייצר,
 2 לשווק, להפיץ, להציג, לפרסם, למכור, להציע למכירה, ו/או לעשות כל מעשה בכל
 3 מוצר שהזכות לעשותו שמורה לתובעות - ובכלל זה להפסיק כל פעילות מסחר,
 4 שיווק, פרסום או אחרת, הנוגעת במישרין או בעקיפין למשחקים המפרים (ראו סעיף
 5 116.1.1-116.1.2 לכתב התביעה). נוסף על כך, התובעות זכאיות לטענתן לפיצוי
 6 כספי בגין הנזק שנגרם להן על ידי הנתבעים – אך מאחר שהיקפו המדויק של נזק
 7 זה לא ידוע לתובעות, הן עתרו בכתב התביעה לקבלת סעד של **מתן חשבונות** (ראו
 8 סעיף 116.1.3 לכתב התביעה). עוד נתבקש בית המשפט לחייב את הנתבעים
 9 **בתשלום פיצויים** שהוערכו על ידי התובעות בכתב התביעה בסכום של 1,000,000
 10 ₪ - ואולם נאמר כי סכום זה עשוי לגדול בהתאם לדוחות שיגישו הנתבעים. לחלופין
 11 עתרו התובעות **לפיצוי הסטטוטורי** המרבי הקבוע בסעיף 13 לחוק עוולות מסחריות
 12 – בסכום של 100,000 ₪ בגין כל עוולה שביצעו הנתבעים; ולחלופי חלופין לפיצוי
 13 הסטטוטורי המרבי הקבוע בסעיף 3א לפקודת זכות יוצרים – בסכום של 20,000 ₪
 14 בגין כל אחד ממעשי הפרת זכויות יוצרים. בסיכומי הטיעונים מטעמן ויתרו התובעות
 15 על הסעד של מתן חשבונות - משום שלטענתן במהלך הדיון בתובענה התברר כי
 16 הנתבעים אינם מנהלים ספרי חשבונות המשקפים את מלוא היקפם של מעשי
 17 ההפרה. לעניין הפיצוי הכספי – בסיכומי הטיעונים מתבקש בית המשפט לפסוק
 18 לתובעות את הפיצויים הסטטוטוריים הקבועים כאמור בחוק עוולות מסחריות **וגם**
 19 בפקודת זכות יוצרים, וכן פיצוי כספי נוסף שייקבע על דרך האומדנא בסכום של
 20 2,650,000 ₪ - בגין אובדן רווחים, אובדן לקוחות פוטנציאליים, פגיעה במוניטין
 21 ובסימני מסחר, והחזר הוצאות (ראו פירוט בסעיף 96 לתצהיר ויסברג).

22

23 8. הטענה המרכזית של הנתבעים היא שבזמן אמת הם לא ידעו, ואף לא היה עליהם
 24 לדעת, כי המשחקים המפרים שנמכרו על ידם בחנויות אינם משחקים מקוריים של
 25 קבוצת אטארי. לגרסתם, מדובר במשחקים מאיכות טובה שזהים מבחינה חיצונית
 26 לכותרים, והם אף נרכשו מספק אמין ובמחיר דומה למחירם של הכותרים המקוריים

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 – ועל כן לא היתה לנתבעים כל סיבה לסבור שייתכן כי מדובר במשחקים שפוגעים
2 בזכויותיהן של התובעות. הנתבעים סבורים כי הם ניהלו את החנויות בתום לב, וכי
3 המשחקים המפרים מצאו את דרכם אל מדפי החנויות בשוגג – כפי הנראה כתוצאה
4 ממדיניות ההחלפה הליבראלית הנהוגה בחנויות, שבמסגרתה ניתן ללקוחות להחליף
5 גם משחקים שנרכשו על ידם בחנויות אחרות.

6

7 עוד נטען על ידי הנתבעים כי המשחקים המפרים מהווים אך ורק מספר בודד של
8 משחקים מתוך מאות רבות של משחקים מקוריים (של אטארי ושל חברות אחרות)
9 שהוצעו למכירה בחנויות במועדים הרלוונטיים, ועל כן לא ייתכן כי הם הסבו לתובעות
10 את הנזקים הנטענים על ידן. ואולם גם אם ייקבע כי נגרם לתובעות נזק כלשהו, הרי
11 שלשיתם של הנתבעים אין לחייב את מרדכי, יניב, שאול ובן דוד באחריות לנזקים
12 אלה באופן אישי – מאחר שגם אם הם נשאו בתפקידי ניהול מסוימים בחנויות, הרי
13 שלא הוכח כי הם היו מעורבים באופן אישי במעשי העוולה וההפרה.

14

15

דין

16

מטעם התובעות הוגשו תצהיריהם של ויסברג, קירשנר ומועלם;

.9

17

מטעם הנתבעים הוגשו תצהיריהם של מרדכי, יניב, שאול ובן דוד;

18

המצהירים נחקרו על תצהיריהם.

19

20 יצוין כי בשלב שבו הוגשו כתבי הגנה ותצהירים מטעם הנתבעים היו בן דוד וחברת
21 ניהול פרויקטים מיוצגים על ידי עורך דין, ואולם בישיבת ההוכחות הראשונה בתיק
22 הודיע בן דוד לבית המשפט כי השניים אינם מיוצגים עוד כאמור – וכי הוא נטל על
23 עצמו את ייצוגם. בתום שמיעת ההוכחות בתיק קצבתי לצדדים מועדים להגשת
24 סיכומי טיעונים (ראו החלטה בעמ' 167 לפרוטוקול ש' 19-25) – ואולם בן דוד וניהול
25 פרויקטים לא הגישו סיכומים מטעמם. רק בחלוף כארבעה חודשים מן המועד שנקבע
26 לכך הגיש בן דוד סיכומים מטעמו ומטעם ניהול פרויקטים, וביקש ארכה בדיעבד

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 להגשתם – תוך שציין כי לנוכח היקף הסיכומים מטעם התובעים הוא נאלץ לפנות
2 לבא כוחם של הנתבעים האחרים וליטול את שירותיו לצורך הגשת הסיכומים. במצב
3 דברים זה לא ראיתי לנכון למשוך את הסיכומים מן התיק, חרף האיחור הניכר
4 בהגשתם.

5

6

הפרת זכות יוצרים

7 10. ביום 25/11/07 פורסם ברשומות חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן: "**החוק**
8 **החדש**"), והוא נכנס לתוקף שישה חודשים לאחר מכן – ביום 25/5/08 (ראו סעיף
9 77 לחוק החדש). ואולם, סעיף 78(ג) לחוק החדש קובע כי ההוראות הנוגעות
10 להפרת זכויות יוצרים ולתרופות בגין ההפרה לא יחולו על פעולה שנעשתה לפני יום
11 25/5/08 – ועל כן השאלות העומדות לדיון בתובענה דנן יידונו על פי הדין שהיה קיים
12 ערב תחילתו של החוק החדש [ראו: ע"א 9678/05 **חב' בתימו בע"מ נ'**
13 **ARRABON-HK-LIMITED**, תק-על 2008(3) 1958, 1960 (2008); להלן:
14 "**פרשת בתימו**"]. יובהר כי באותה עת היו בתוקף שני חוקים רלוונטיים: חוק זכות
15 יוצרים 1911, אשר הגדיר מהי זכות יוצרים ומהי הפרה של זכות כאמור (סעיפים 1
16 ו-2 לחוק); ופקודת זכות יוצרים, אשר קבעה את הזכות לפיצוי סטוטורי ללא הוכחת
17 נזק (ראו סעיף 3א לפקודה).
18

19 במהלך הדיון בתובענה לא היתה כל מחלוקת בין הצדדים כי התובעות הן בעלות
20 זכויות יוצרים בכותרים, וכי המשחקים שנרכשו בחנויות **אינם משחקים מקוריים**
21 שהוצאו לאור על ידי אטארי אירופה או אטארי ארה"ב - אלא שהם **העתקים מפרים**
22 **של הכותרים**. כפי שכבר צוין, קו ההגנה המרכזי בו נקטו הנתבעים היה שבזמן אמת
23 הם כלל לא ידעו, ואף לא היה עליהם לדעת, כי מדובר בהעתקים מפרים. חרף זאת,
24 בסיכומי הטיעונים מטעמם טענו הנתבעים לראשונה כי התובעות אינן בעלות זכויות
25 יוצרים בכותרים - כאשר כפי הנראה כוונתם היא שהתובעות אינן היוצרות של
26 הכותרים; ועוד נטען כי ממילא המשחקים המפרים הם משחקים מקוריים שהוצאו
27 לאור על ידי קבוצת אטארי. יאמר מיד כי מדובר **בהרחבה ושינוי חזית אסורים** - ודי

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 בכך כדי לדחות את טענותיהם אלה של הנתבעים על הסף [ראו: רע"א 9123/05
2 אדמוב פרויקטים (89) בע"מ (בפירוק מרצון) נ' סיטי סטייט מקבוצת אלפו בע"מ,
3 תק-על 2007(4) 533, 537 (2007)]; מה גם שהצדדים הצהירו לפרוטוקול כי אין
4 ולא יהיה שינוי או הרחבת חזית מצד מי מהם (ראו החלטה בעמ' 7 לפרוטוקול ש' 22
5 -26).

6
7 יתר על כן, דינן של טענות אלה של הנתבעים להידחות גם לגופן. סעיף 5 לחוק זכות
8 יוצרים 1911 קובע כי מחבר היצירה הוא בעל זכויות היוצרים בה. כפי שכבר צוין,
9 ויסברג הבהיר בתצהירו כי אטארי אירופה היא היוצרת והמפתחת של הכותרים (ראו
10 סעיף 20 לתצהיר), והנתבעים מצידם נמנעו מלחקור אותו בנושא. לא זו אף זו, סעיף
11 9(1) לפקודת זכות יוצרים קובע חזקה כדלקמן:

12
13 "מופיע על היצירה בדרך המקובלת שמו של אדם כיוצר היצירה,
14 חזקה היא שאותו אדם הוא יוצר היצירה ובעל זכות היוצרים בה"
15

16 על גבי כל אחת מאריזות המשחקים אנטס, ראלי, ראלי 3 ולאקי לוק מופיע סמל
17 המציין זכויות יוצרים © בצירוף שמה של אחת התובעות, וכן סימן המסחר
18 INFOGRAMES או סימן המסחר ATARI – ועל כן חזקה היא שהתובעות הן
19 בעלות זכויות יוצרים בכותרים.

20
21 את גרסתם בסיכומים מטעמם, שלפיה המשחקים המפרים אינם אלא משחקים
22 מקוריים מתוצרת קבוצת אטארי, סומכים הנתבעים על טענה חדשה נוספת - כי
23 מדובר רק בגרסאות שונות אך מקוריות של הכותרים, המיועדות לשיווק מחוץ
24 לישראל. ואולם, לא רק שלא הונחה לטענה זו תשתית ראייתית ועובדתית מתאימה,
25 אלא שהיא גם עומדת בניגוד לאמור בתצהירו של ויסברג – הקובע באופן ברור כי
26 המשחקים המפרים הם העתקים של הכותרים הפוגעים בזכויות הקניין הרוחני של
27 התובעות; ומשלא ניתן על ידי הנתבעים הסבר כלשהו להימנעותם מחקירתו של

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 ויסברג בנוגע לזכויות התובעות בכותרים וכן בנוגע לטיבם של המשחקים המפרים –
2 אין לשעות לגרסתם החדשה בנדון:

3
4 **"כאשר לא מציגים לעד שאלות בחקירה שכנגד בקשר לנושא**
5 **מסוים, ההנחה היא - בהיעדר הסבר סביר אחר - כי אין חולקים**
6 **על דברי העד באותו נושא; ואפילו מוסברת אי ההתייחסות - יש**
7 **לה משקל לטובת גרסת העד, באשר באותה נקודה לא היתה לעד**
8 **הזדמנות 'להגן' על עמדתו." (ההדגשה שלי- ע.ב.) [יעקב קדמי על**
9 **הראיות חלק שלישי 1699 (2003); ראו גם: ע"א 6301/95**
10 **מכביאן נ' נגרי, תק-על 197(1) 248, 249 (1997)].**

12 12. סעיף 1 לחוק זכות יוצרים 1911 מורה כי זכות יוצרים קיימת ביצירה ספרותית,
13 דרמטית, מוזיקלית ואומנותית; וסעיף 2א לפקודת זכות יוצרים מוסיף כי דינה של
14 תוכנת מחשב הוא כדינה של יצירה ספרותית. אמנם משחקי וידאו אינם נופלים
15 לאחת מן הקטגוריות הללו - ואולם אין כל מחלוקת בין הצדדים כי מדובר ביצירה
16 מקורית שיוצרה זכאים להגנתה של זכות יוצרים. גישתם של הצדדים עולה בקנה
17 אחד עם ההלכה הנוהגת – שלפיה רשימת הקטגוריות היא רשימה פתוחה, שניתנת
18 להרחבה בהתאם להתפתחויות וחידושים טכנולוגיים; ואף עם נטייתם של בתי
19 המשפט ליתן פרשנות מרחיבה ליצירות הראויות להגנת זכות יוצרים [רע"א
20 2687/92 גבע נ' חברת וולט דיסני, פ"ד מח(1) 251, 259-260 (1993)]. ואמנם,
21 בית המשפט העליון הכיר זה מכבר **במשחקים** ככלל כיצירה המוגנת בזכות יוצרים
22 (ראו: **פרשת בתימו**), ובית המשפט המחוזי (כבוד השופטת צ' ברון) אף הכיר
23 במסגרת התובענה הראשונה **במשחקי הווידאו** המיוצרים על ידי התובעות כיצירה
24 מוגנת כאמור. הגם שלמעלה מן הצורך, אציין עוד כי נראה שהתכלית שלשמה ניתנה
25 לתוכנת מחשב הגנה של זכות יוצרים מתקיימת גם במקרה של משחקי וידאו –
26 ומחייבת את הקביעה כי מדובר ביצירה המוגנת אף היא בזכות יוצרים:

27
28 **"זכות יוצרים בתוכנת מחשב, מעניקה הגנה על ביטוי של רעיון**
29 **יצירתי, מקורי, שהוא לרוב תוצר של השקעת עבודה מרובה,**
30 **משאבים כספיים ואינטלקטואליים הבאים לידי ביטוי בתוכנת**

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 **המחשב.** עם זאת מחייבות הקידמה וההתפתחויות הטכנולוגיות
2 בכלל, ותוכנות מחשב בפרט, לאפשר ליוצרים חדשים להתבסס על
3 ביטויים של רעיונות קיימים, מבלי שייחשב הדבר כפגיעה בהם.
4 (ההדגשה שלי- ע.ב.) [ע"א 2392/99 אשרז עיבוד נתונים בע"מ נ'
5 **טרנסבטון בע"מ**, תק-על 2003(2) 3908, 3914 (2003)].

7 13. משהוברר כי התובעות הן בעלות זכויות יוצרים בכותרים וכי המשחקים המפרים
8 נמכרו בחנויות, יש לברר עתה אם זכויות היוצרים של התובעות בכותרים הופרו על
9 ידי קדה צעצועים, בזה פלור וניהול פרויקטים – שהן הבעלים בחנויות שבהן נמכרו
10 המשחקים המפרים (שלוש החברות יכוננו יחדיו להלן: "**החברות**").

11 אין מחלוקת כי החברות הן לא אלה שהעתיקו את הכותרים, ייצרו או ייבאו את
12 המשחקים המפרים – אלא "רק" הציעו אותם למכירה בחנויות. ואולם סעיף 2(2)
13 לחוק זכות יוצרים 1911 אוסר על הפרה משנית של זכות יוצרים, ובין היתר גם על
14 מכירה והפצה מסחרית של יצירות שהועתקו בידי אחר:
15

17 "כמו כן רואים זכות יוצרים ביצירה כאילו הופרה ע"י אדם אם –
18 (א) הוא מוכר או משכיר או מעמיד או מציע לשכירות בדרך מסחרית; או
19 (ב) הוא מפיץ לצרכי מסחר או במידה שיש בה כדי להזיק לבעל זכות
20 היוצרים;
21 ...

22 כל יצירה **שלפי ידיעתו** היא מפירה זכות יוצרים... (ההדגשה שלי- ע.ב.).

24 סעיף זה דורש יסוד נפשי של **ידיעה** בנוגע לכך שהיצירה המוצגת למכירה היא
25 יצירה שמפרה זכויות יוצרים, והפסיקה פירשה את יסוד "הידיעה" ככזה שכולל
26 גם "**עצימת עיניים**". לשון אחר – די בכך שמבחינה אובייקטיבית היה על
27 המוכר לדעת כי היצירה הנמכרת מפרה זכויות יוצרים, על מנת לקבוע כי הוא
28 הפר בעצמו זכויות אלה [ראו: ת"א (מחוזי ת"א) 2267/00 **שפר נ' תרבות**
29 **לעם (1995) בע"מ**, תק-מח 2006(2) 725, 743 (2006); כן ראו: פסק הדין
30 בתובענה הראשונה, בעמ' 8208].

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 עיקר הגנתן של החברות מפני התובענה דנן מתמצית בטענה שלפיה יסוד הידיעה
2 הקבוע בסעיף 2(2) לחוק אינו מתקיים בעניינן. לגרסתם של הנתבעים אריזותיהם
3 של המשחקים המפרים היו מאיכות טובה, מחיריהם של משחקים אלה היו דומים
4 למחירי המשחקים המקוריים של התובעות, והם נרכשו מספקים אמינים במהלך
5 העסקים הרגיל – ועל כן הנתבעים לא ידעו ואף לא היה עליהם לדעת כי המשחקים
6 שנמכרו בחנויות למעשה הפרו את זכויות היוצרים של התובעות (ראו סעיפים 32,
7 47-53, וכן 61-69 לתצהיר שאול). התובעות לעומת זאת סבורות כי דווקא איכות
8 האריזות של המשחקים המפרים, מחירי המשחקים וזהותם של הספקים שסיפקו
9 לנתבעים את המשחקים הללו – הם שהיו צריכים לעורר את חשדם של הנתבעים כי
10 לא מדובר במשחקים מקוריים אלה בהעתקים מפרים של הכותרים (ראו עדותו של
11 ויסברג, בעמ' 29 לפרוטוקול ש' 16-24).

12
13 14. במבט ראשון באריזותיהם של המשחקים המפרים כשלעצמם, ולא תוך כדי השוואה
14 בינם לבין אריזות הכותרים, נראה כי הצדק הוא עם הנתבעים: המשחקים המפרים
15 נושאים את סימן המסחר INFOGRAMES או סימן המסחר ATARI המזוהים עם
16 קבוצת אטארי – ועל פניו נחזים כמשחקים מקוריים. אף ויסברג שהעיד מטעם
17 התובעות אישר בחקירתו כי הצרכן הסביר המגיע לחנות ומבקש לרכוש משחק וידאו,
18 כפי הנראה אינו מסוגל להבחין בכך שהמשחקים המפרים אינם מתוצרת קבוצת
19 אטארי (ראו עדותו בעמ' 29 לפרוטוקול ש' 25 עד עמ' 30 ש' 9). ואולם, בענייננו אין
20 בדברים אלה כל רבותא: נקודת המוצא בכל הנוגע לאריזות המשחקים היא שגם אם
21 מדובר בצילום או בסריקה של מאפיינים מתוך אריזות הכותרים המקוריים, עסקינן
22 בהעתקה באיכות טובה – שהרי אחרת הצרכנים המעוניינים במשחקים מקוריים לא
23 היו רוכשים במקומם את המשחקים המפרים, וממילא לא היה יסוד לתובענה. משכך,
24 הגם שייתכן כי לנוכח החזות הויזואלית של אריזות המשחקים הנתבעים לא ידעו
25 כטענתם כי המשחקים הנמכרים על ידי החברות מפרים זכויות יוצרים - בנסיבות
26 המקרה דנן החזות הויזואלית של האריזות אינה יכולה לשמש כאמת מבחן בבואנו

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 לבדוק אם מבחינה אובייקטיבית שומה היה על הנתבעים לדעת כי עסקינן במשחקים
2 כאלה.

3
4 ובמה דברים אמורים?

5
6 **עצם עיסוקן של החברות במכירת משחקי וידאו** מכפיף את הנתבעים לסטנדרט
7 מחמיר יותר של זהירות בכל הנוגע לאבחנה בין משחקים מקוריים לבין כאלה
8 שמפרים זכויות יוצרים, וזאת להבדיל מן הצרכן הסביר שאין לצפות ממנו כי ייתן
9 דעתו להבחנה כאמור.

10 נוסף על כך, במועד שבו הציעו החנויות את המשחקים המפרים למכירה, הוגשה זה
11 מכבר לבית המשפט התובענה הראשונה – שעניינה הפרת זכויות יוצרים בכותרים
12 של אטארי ארה"ב. כפי שכבר צוין, יניב ובז'ה פלור נתבעו בעצמם בתובענה ההיא,
13 שאול נתן תצהיר בתמיכה לטענות הנתבעים שם, ויש יסוד סביר להניח כי גם
14 הנתבעים האחרים בתובענה שבפניי היו מודעים לעצם הגשתה – שכן התובענה
15 הראשונה הוגשה נגד מספר בעלים ומנהלים של חנויות ברשת מאמא יוקרו, שגם הם
16 משתייכים אליה. **בנסיבות שבהן הנתבעים ידעו כי לתובעות טענות בנוגע להפרת**
17 **זכויותיהן במשחקים הנמכרים ברשת מאמא יוקרו – היה על החברות ומי שפעלו**
18 **מטעמן, לנקוט משנה זהירות ולוודא כי המשחקים הנמכרים על ידן אינם מזויפים.**
19

20 במהלך המשפט הוברר כי בידי הנתבעים היתה אפשרות ממשית לגלות באמצעים
21 סבירים כי החברות מוכרות משחקים שמפרים את זכויותיהן של התובעות. קירשנר
22 הבהיר בעדותו כי די בעריכת בדיקה פשוטה באתר האינטרנט של התובעות על מנת
23 להבחין בקלות יחסית בין האריזות של הכותרים המקוריים לבין אריזותיהם של
24 המשחקים המפרים (ראו בעמ' 62 לפרוטוקול ש' 18 עד עמ' 63 ש' 1). ואמנם,
25 השוואה בין אריזות המשחקים המפרים לבין אריזותיהם של הכותרים שהוצגו לתיק
26 בית המשפט, מלמדת על נקלה כי לא מדובר במשחקים מקוריים אלא בהעתקה

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 שלהם. על גבי אריזות המשחקים המפרים הנחזים ככותר ראלי (ת/4 ו- ת/6) מופיע
2 שם שונה משמו של הכותר המקורי ("V-RALLY 99 EDITION"), כאשר יצוין כי
3 התובעות מעולם לא ייצרו או הפיצו משחק וידאו בשם זה. נוסף על כך, עיצוב
4 האריזות של המשחקים הנחזים ככותר ראלי 3 (ת/5 ו- ת/9) שונה באופן מהותי
5 מעיצובן של אריזות המשחקים המקוריים. באשר למשחקים המפרים הנחזים
6 ככותרים אנטס (ת/2) ולאקי לוק (ת/8) – ניכר כי הכיתוב על גבי האריזות מטושטש
7 ונופל באיכותו באופן בולט מאיכות הכיתוב על גבי אריזות המשחקים המקוריים.
8

9 הנה כי כן, בנסיבות המקרה דנן היה על החברות ומי מטעמן לתת דעתם להבדלים
10 הברורים בין אריזות הכותרים לבין אריזותיהם של המשחקים המפרים – והימנעותם
11 מלעשות כן מהווה לכל הפחות עצימת עיניים לנוכח האפשרות שהחברות מוכרות
12 משחקים המפרים את זכויותיהן של התובעות.
13

14 15. לא זו אף זו.

16 ייתכן כי אחת הדרכים לעמוד בחובה הרובצת לפתחן של החברות לוודא כי
17 המשחקים הנמכרים על ידן אינם מפרים את זכויות התובעות, היא לרכוש את
18 המשחקים הללו אך ורק מספקים אמינים - אשר אינם "עוסקים" במכירה שלא כדין
19 של העתקים מזויפים של המשחקים המקוריים. ואולם, אף על פי שהנתבעים טענו כי
20 זה המצב (ראו למשל סעיפים 32-34 לתצהיר שאול) – טענה זו נטענה על ידם
21 בעלמא, מבלי שהונחה לה תשתית עובדתית וראייתית מתאימה. לתצהיריהם של
22 שאול ויניב צורפו אמנם מספר חשבוניות המעידות לכאורה על כך שקדה צעצועים
23 ובז'ה פלור רכשו בתקופה הרלוונטית לתובענה מספר משחקי וידאו עבור מכשירי
24 "Game Boy" מספק בשם "אינדיקה" (צורפו כנספח א לתצהיר שאול וכנספח א
25 לתצהיר יניב) - ואולם חשבוניות אלה לא רק שאינן מפרטות באלו כותרים של
26 משחקים מדובר, אלא שמטבע הדברים גם אין כל אפשרות לדעת מתוך עיון

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 בחשבוניות עצמן אם המשחקים הנזכרים בהן הם אכן משחקים מקוריים מתוצרת
2 קבוצת אטארי. ברי כי עצם הצגתן של החשבוניות אינו מעיד מאומה על מידת
3 אמיתותן של הספק "אינדיקה"; מה גם שויסברג - העומד בראשה של אטארי ישראל,
4 שעיסוקה בשיווק משחקים מתוצרת אטארי ארה"ב ואטארי אירופה - מסר בעדותו כי
5 ספק זה אינו נמנה עם הספקים המוכרים לו אשר עוסקים במכירת משחקים מקוריים
6 מתוצרת אטארי ארה"ב או אטארי ישראל, ואף כי על פי הידוע לו ייתכן שספק זה
7 עוסק דווקא במכירת העתקים מזויפים של המשחקים הללו (ראו בעמ' 26 לפרוטוקול
8 ש' 25 עד עמ' 27 ש' 14). עוד יובהר, כי גם לגישתם של הנתבעים עצמם "אינדיקה"
9 הוא רק אחד מן הספקים איתם נהגו הנתבעים לעבוד בעת הרלוונטית; ובתוך כך
10 ייאמר כי יניב הודה בחקירתו שלמעשה אין לו כל אפשרות לדעת מי הספק שסיפק
11 לבז'ה פלור את המשחק המפר שנרכש בחנות ברעננה (ראו בעמ' 91 לפרוטוקול, ש'
12 22-16).

13
14 ניתן היה לצפות כי בניסיון להוכיח את טענותיהם בנוגע למקורם של המשחקים
15 המפרים, יזמנו הנתבעים את הספקים למתן עדות, – ואולם הנתבעים ביכרו שלא
16 לעשות כן, ועל כן חזקה היא שעדויות אלה אילו נשמעו היו פועלות לחובת גרסתם.
17 תחת זאת הנתבעים השליכו את יהבם על הגרסה שלפיה ככל שנמצאו בחנויות
18 משחקים מפרים, מקורם של אלה במדיניות ההחלפות הליבראלית שהיתה נהוגה
19 במועדים הרלוונטיים בחנויות. על פי הנטען, על מנת למשוך אליהן לקוחות היה
20 מקובל להחליף בחנויות גם משחקים שנרכשו בחנויות אחרות – וכפי הנראה
21 במסגרת זו התגלגל למדפיהן מספר בודד של המשחקים המפרים (ראו עדותו של
22 יניב בעמ' 92 לפרוטוקול ש' 12 עד עמ' 93 ש' 2). ואולם גירסה זו אינה מתקבלת על
23 הדעת: אין כל סיבה להניח, ואף לא נעשה כל ניסיון להוכיח, שהחלפות משחקים
24 שנרכשו בחנויות אחרות מתבצעות בחנויות לעיתים תכופות – ומכאן שאין זה סביר
25 כי אך ורק כתוצאה מביצוען של החלפות אלה התגלו בכל אחת מהחנויות, בתוך
26 תקופה קצרה של כחודשיים בלבד, משחקים מזויפים. יתר על כן, גרסה זו פועלת

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 כלפי החברות כרחב פיפיות: דווקא משום שמדובר במשחקים שמקורם עלום, שומה
2 על החברות להקפיד הקפדה יתרה בבדיקה כי אין מדובר במשחקים המפרים זכויות
3 יוצרים. יפים לעניין זה דברים שנאמרו על ידי בית המשפט בפסק הדין בתובענה
4 הראשונה:

5
6 "מחקירתם הנגדית של הנתבעים מצטיירת תמונה מדאיגה, לפיה
7 הנתבעים נוהגים לאפשר החזרת קלטות משחקים אשר לא נרכשו
8 ברשת 'מאמא יוקרו' ואשר מקורן אינו ידוע... למותר לציין, כי מעבר
9 לעובדה שגם בהתנהלות זו של הנתבעים יש משום 'עצימת עיניים'
10 באשר למקורן של אותן קלטות, ברי כי התנהלות כגון זו תורמת
11 תרומה ממשית לתופעה הפסולה של הפצת קלטות מפרות ועל כן
12 אין לנתבעים להלין אלא על עצמם, אם כתוצאה מהתנהלות זו
13 נמצאו הם חייבים בגין הפרת זכות יוצרים." (שם, בעמ' 8210).

14
15 16. מן המקובץ עד כה עולה כי החברות לא עמדו בחובה הרובצת לפתחן לוודא כי
16 המשחקים הנמכרים על ידן אינם מפרים את זכויותיהן של התובעות בכותרים.
17 במילים אחרות – החברות ומי מטעמן עצמו עיניהם לנוכח אפשרות זו, ועל כן נמצאו
18 החברות מפרות את זכויות היוצרים של התובעות בכותרים.

19
20 יצוין כי בניגוד לנטען על ידי התובעות, לא שוכנעתי כי המחיר שבו נמכרו המשחקים
21 המפרים בחנויות נופל באופן משמעותי ממחיר השוק של הכותרים המקוריים – ועל
22 כן, כך לטענתן של התובעות, הוא מעיד כי החברות עצמן רכשו את המשחקים הללו
23 מן הספקים במחיר נמוך ממחיר השוק, ומכאן שהיה עליהן לדעת כי מדובר
24 בהעתקים מזויפים של הכותרים ולא במשחקים מקוריים. ממכלול העדויות שהובאו
25 בפני ניכר כי משחקים מקוריים נמכרו בטווח רחב של מחירים, כאשר מעת לעת חלה
26 הפחתה ניכרת במחיריהם – מסיבות שונות ומגוונות, שאינן נוגעות לאותנטיות
27 שלהם דווקא. ויסברג למשל הסביר בעדותו כי אטארי ישראל נאלצה לעיתים
28 להפחית באופן ניכר את מחירי המשחקים, על מנת לעמוד בתחרות עם משחקים
29 מזויפים שונים שנפוצו בשוק (ראו בעמ' 40 לפרוטוקול, ש' 5-15); יניב הבהיר כי

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 קיים פער ניכר בין מחיריהם של משחקים המיועדים לסוג מסוים של מכשיר " Game
2 "Boy" לבין מחיר המשחקים המיועדים לגרסה מתקדמת יותר של מכשיר זה, הגם
3 שבשני המקרים מדובר במשחקים מקוריים (ראו בעמ' 107 לפרוטוקול, ש' 5-18);
4 ואילו קירשנר עמד על כך שבחלוף מספר חודשים מעת שמשחק מקורי יוצא
5 לראשונה לשוק, מטבע הדברים חלה ירידה באטרקטיביות שלו ועל כן גם במחירו
6 (ראו בעמ' 67 לפרוטוקול ש' 18-27). ואולם, אין בדברים אלה כדי לשנות מן
7 המסקנה שאליה הגעתי – שלפיה היה על בעלי התפקיד בחברות לדעת כי
8 המשחקים המפריים שנמכרו על ידן אינם משחקים מקוריים.
9
10 17. בשלב זה יש להוסיף ולבחון אם יש ממש בטענתן של התובעות – שלפיה יש לייחס
11 למרדכי, יניב, שאול וכן דוד אחריות אישית להפרת זכויות היוצרים של התובעות
12 בכותרים, מכוח תפקידיהם בחברות.
13
14 ההלכה היא שנושא משרה בחברה אשר ביצע עוולה יחוב בגינה בנזיקין; כאשר
15 לצורך הטלת אחריות אישית כאמור על בית המשפט להשתכנע כי נושא המשרה נטל
16 בעצמו חלק בביצוע העוולה:

17
18 "חברה ביצעה עוולה. האם כל אורגן או נושא משרה יישא, בנוסף
19 לחברה, באחריות אישית? התשובה לכך היא שלילית. 'מן הנכון' -
20 כתבתי בעניין בריטיש קנדיאן – 'לחזור ולהזכיר את המובן מאליו
21 והוא, כי כשם שמי שמשמש כאורגן של חברה אינו חסין מפני
22 אחריות בנזיקין על פעולותיו כאורגן, כך גם לא יהיה נכון לומר, כי
23 בשל מעמדו האמור מתרחבת ומתפרשת אחריותו מעבר לתחומי
24 האחריות שהותוו בפקודת הנזיקין [נוסח חדש]' (בריטיש קנדיאן,
25 לעיל, 256). **המבחן לצורך הטלת אחריות אישית על אורגן הוא**
26 **המבחן הרגיל של דיני הנזיקין - קיום יסודות האחריות.**"
27 (ההדגשה שלי- ע.ב.) [דברי הנשיא מ' שמגר בע"א 407/89 צוק
28 אור בע"מ נ' קאר סקיוריטי בע"מ, תק-על 94(3) 2008, 2029
29 .][1994]

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 יצוין כי כלל האחריות האישית חל גם במקרה של הפרת זכות יוצרים, הגם שהפרה
2 כאמור משתייכת לכאורה לדיני הקניין הרוחני ולא לדיני הנזיקין (ראו: פרשת בתימו,
3 שם, בעמ' 1964).

4
5 18. ומן הכלל אל הפרט.

6
7 טענתו של שאול כי הוא אינו נושא משרה באף אחת מן החברות הנתבעות הופרכה
8 במהלך חקירתו – שעה שהתברר כי בפועל הוא משמש כמנהל של קדה צעצועים
9 (ראו עמ' 125 לפרוטוקול ש' 15 עד עמ' 126 ש' 9). יתרה מכך, במסגרת תפקידו
10 שאול הוא זה שמתקשר בשם קדה צעצועים, שיוזכר שהיא בעלת הזכויות בשם
11 "מאמא יוקרו", עם ספקי המשחקים של הרשת כולה – כאשר על פי הסכמי הזיכיון
12 להפעלת חנויות ברשת מאמא יוקרו, החברות המפעילות את החנויות הללו מחויבות
13 להזמין סחורה אך ורק מאותם ספקים שנבחרו על ידי קדה צעצועים (ראו עדותו בעמ'
14 129 לפרוטוקול ש' 15 עד עמ' 130 ש' 10). יש להוסיף ולציין כי ביום 9/12/03,
15 לאחר הגשתה של התובענה הראשונה, פנה שאול בשם הרשת מאמא יוקרו לויסברג
16 בכתב - וביקש ממנו רשימה של כל הכותרים שהתובעות הן בעלות זכויות היוצרים
17 בהם (המכתב צורף כנספח ג לתצהיר שאול). במכתב תשובה מיום 8/1/04 הפנה
18 ויסברג את שאול לאתר האינטרנט של התובעות, והוסיף כי יעמוד לרשותו בכל
19 שאלה או הבהרה (המכתב צורף כנספח ד לתצהיר שאול); אך חרף זאת – שאול לא
20 טרח לבדוק באתר האינטרנט מהם הכותרים שהתובעות הן בעלות הזכויות בהן
21 כאמור, ואף לא פנה לויסברג לקבלת הבהרות בנושא (ראו בעמ' 146 לפרוטוקול ש'
22 18-26). במצב דברים זה, ברי כי שאול עצם עיניו לנוכח האפשרות כי בחנויות
23 הרשת נמכרים משחקים המפרים את זכויותיהן של התובעות – ועל כן הוא נושא
24 באחריות אישית להפרת זכויות היוצרים של התובעות בכל שלוש החנויות. כאן
25 המקום להוסיף ולאמר כי מאחר שהתנהלותו המתוארת של שאול נעשתה במסגרת
26 תפקידו בקדה צעצועים ולנוכח מעמדה של חברה זו כבעלת הזכויות בשם מאמא

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 יוקרו – הרי שגם קדה צעצועים נושאת באחריות להפרת זכויות היוצרים של
2 התובעות בכל שלוש החנויות.

3

4 בחקירתו של יניב הוברר כי הגם שהוא אינו עוסק בניהול היומיומי של החנות ברעננה
5 – הרי שהוא מעורב בקבלת ההחלטות הניהוליות, מתווה את מדיניות החנות,
6 ולמעשה נותן את הטון בכל הנוגע לפעילותה של החנות (ראו בעמ' 86 לפרוטוקול ש'
7 14-8 ובעמ' 87 ש' 10-6). נוסף על כך, יניב העיד על עצמו כבעל ידע וניסיון ניכרים
8 בתחום הצעצועים:

9

10 **"יש לי המון ידע בצעצועים, אני נולדתי בתחום הזה. יש לי בערך**
11 **37 שנות ניסיון בתחום. נולדתי, לא יצאתי מהתחום הזה לעולם.**
12 **מכיר כל צעצוע, את גלגולו, מי בעל השטנץ, מי מייצר אותו**
13 **והכל. יש לי, משתמשים בידע שלי, אני יכול לייעץ..." (ההדגשות**
14 **שלי- ע.ב.) (עמ' 104 ש' 4-8).**

15

16 נראה אפוא כי היה על יניב להבחין בכך שבחנות ברעננה נמכרים משחקים המפרים
17 את זכויות היוצרים של התובעות; ולנוכח ניסיונו בתחום וידיעתו בנוגע להגשתה של
18 התובענה הראשונה, אף היה עליו לתדרך את העובדים בחנות כיצד להבחין בין
19 משחק מקורי לבין העתקה שלו. אלא שכפי הנראה יניב לא עשה כן, שכן בחנות
20 ברעננה נמצאו משחקים מזויפים, ומשכך הוא נושא באחריות אישית להפרת זכויות
21 היוצרים של התובעות בחנות ברעננה.

22

23 19. שונה הוא דינם של מרדכי ובן דוד.

24

25 באשר למרדכי – הגם שהלה הוא מייסדה של הרשת מאמא יוקרו ובעבר אף היה
26 מעורב בניהולה, בחקירתו הוברר כי במועדים הרלוונטיים לתובענה הוא החל זה
27 מכבר לסבול מבעיות בריאותיות שונות שבגינן נבצר ממנו לעסוק בעבודות הניהול
28 כאמור, ואחיו שאול תפס את מקומו בביצוען (ראו עדותו של מרדכי בעמ' 111

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו א 001828/04

לפני כב' השופטת ענת ברון תאריך: 08/06/2009

1 לפרוטוקול ש' 20-23 ובעמ' 114 ש' 12-19; וכן עדותו של שאול בעמ' 144 ש' 26
2 עד עמ' 145 ש' 5).

3

4 בן דוד מצידו הבהיר בחקירתו כי הוא חסר ידע וניסיון בתחום הצעצועים, כי הוא
5 מעולם לא עסק בניהולה של החנות בשילת, וכי מי שעשה כן היה אך ורק אחיו אהרון
6 (ראו עדותו בעמ' 156 ש' 10-17, ובעמ' 157 לפרוטוקול, ש' 13-27); ויצוין כי גרסתו
7 נתאשרה בעדותו של שאול (ראו בעמ' 152 לפרוטוקול ש' 6-10).

8

9 לפיכך ועל פי התרשמותי מן העדויות, הגעתי לכלל מסקנה שמרדכי ובן דוד אינם
10 נושאים באחריות אישית להפרת זכויות היוצרים של התובעות בחנויות שבבעלות
11 קדה צעצועים וניהול פרויקטים, לפי העניין.

12

13

14 **הסעדים להם זכאיות התובעות בגין הפרת זכויות היוצרים בכותרים**

15 20. בפני הנפגע מהפרת זכות יוצרים פתוחים שני מסלולים לקבלת פיצוי כספי: האחד
16 הוא פיצוי בגין הנזק הממשי שנגרם לו כתוצאה מן ההפרה, הכרוך בהוכחת שיעורו
17 של הנזק; השני הוא הפיצוי הסטטוטורי - שעל פי הדין החל במועד הרלוונטי לדין
18 שבפניי היה הפיצוי הקבוע בסעיף 3א לפקודת זכות יוצרים, והוגבל לסכום שעד
19 20,000 ₪ (בסעיף 56 לחוק החדש הועמדה תקרת הפיצוי הסטטוטורי על סכום של
20 100,000 ₪). ייחודו של מסלול הפיצוי הסטטוטורי הוא בכך שאינו כרוך אלא
21 במינימום הראייתי הדרוש לבית המשפט על מנת להפעיל שיקול דעת ולקבוע את
22 הפיצוי המתאים [ראו: ע"א 3616/92 דקל שרותי מחשב להנדסה (1987) בע"מ נ'
23 חשב היחידה הבין-קיבוצית לשרותי ניהול אגודה שיתופית חקלאית בע"מ, פ"ד
24 נא(5) 337, 351-353 (1997); להלן: "פרשת דקל"].

25

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 התובעות מצידן כלל לא ניסו, וממילא לא הוכיחו, את שיעור הנזקים הממשיים
2 שנגרמו להן לטענתן כתוצאה מהפרת זכויותיהם בכותרים – בגין אובדן רווחים,
3 אובדן לקוחות פוטנציאליים, פגיעה במוניטין ובסימני מסחר והוצאות שונות; ויזכר כי
4 בסיכומי הטיעונים מטעמן התובעות אף ויתרו על דרישתן לקבלת חשבונות מן
5 הנתבעים, אשר עשויים היו לסייע בידיהן להוכיח את הנזקים הנטענים על ידן. תחת
6 זאת, ביקשו התובעות מבית המשפט כי יפסוק להן פיצויים על דרך האומדנא -
7 בסכום של 2,650,000 ₪. ואולם אין יסוד לפסיקת פיצויים בדרך זו, בוודאי לא בסכום
8 הנתבע - שכן הכלל הנקוט במשפט האזרחי הוא שנזק יש להוכיח, ולא הוברר על ידי
9 התובעות מדוע יש לסטות ממנו בעניינן. ככל שכוונתן היא שקיים קושי בהוכחת
10 הנזקים הממשיים שנגרמו להן עקב ההפרה המצדיק פיצוי בדרך של אומדנא – הרי
11 שאין בדברים ממש, שכן תכליתו של הפיצוי הסטטוטורי הוא לסייע לנפגעים כמותן
12 בקושי זה (ראו: פרשת דקל, שם, בעמ' 350).

13
14 בנוגע לפיצוי הסטטוטורי – התובעות עותרות לקבלת הפיצוי המרבי הקבוע בפקודת
15 זכות יוצרים, בגין שישה אירועי הפרה שונים: שתי מכירות של משחק הנחזה ככותר
16 ראלי בשתי חנויות שונות, שתי מכירות של משחק הנחזה ככותר ראלי 3 בשתי
17 חנויות שונות, מכירה אחת של משחק הנחזה ככותר אנטס, ומכירה נוספת של
18 משחק הנחזה ככותר לאקי לוק; ובסך הכל עותרות הנתבעות לפיצוי בסכום של
19 120,000 ₪.

20
21 בית המשפט העליון התווה בפסיקתו את השיקולים הרלוונטיים לקביעת שיעורו של
22 הפיצוי הסטטוטורי בגין הפרת זכות יוצרים:

23
24 "בבחירת סכום הפיצויים ללא הוכחת נזק שומה על בית המשפט
25 לשים לנגד עיניו את שתי מגמות היסוד שבדיני זכויות יוצרים:
26 האחת - פיצויו של בעל הזכות; השניה - הרתעתו של המפר ושל
27 מפרים פוטנציאליים אחרים. מחד גיסא, מחייבת המגמה
28 הראשונה שלא להיתלש לחלוטין מאומדן ניזקו המשוער הממשי של

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 התובע ולא להביא להתעשרותו שלא כדין. מאידך גיסא, מצדיקה
2 המגמה השניה להתחשב, לצורך קביעת סכום הפיצוי, במצבו
3 הנפשי של המפר, היינו להחמיר פחות עם מפר תמים ולהחמיר
4 יותר עם מפר במתכוון... שיקולים שונים עשויים להילקח בחשבון
5 בקביעת הפיצוי לאורן של מגמות היסוד הנ"ל: עוצמתן, מספרן
6 ומישכן של הפרות; סוג היצירה; אשמו של המפר; אופיו וגודלו
7 של העסק המפר וכיו"ב. [ראו: ע"א 592/88 שגיא נ' עזבון
8 המנוח אברהם ניניו ז"ל, פ"ד מו(2) 254, 271-272 (1992); וכן
9 ראו: פרשת בתימו, שם, בעמ' 1967].

10
11 בענייננו, היקף ההפרה של זכויות יוצרים הוא לכאורה מצומצם – שכן לבית המשפט
12 הוצגו שישה עותקים בלבד של המשחקים המפרים. ויסברג, קירשנר ומועלם אמנם
13 טענו כי בחנויות נמצאו בעת הרלוונטית עותקים נוספים של המשחקים המפרים –
14 ואולם מחקירתם ניכר כי לא מדובר אלא במספר בודד של עותקים נוספים (ראו
15 עדותו של ויסברג בעמ' 18 לפרוטוקול ש' 8-11, עדותו של קירשנר בעמ' 57
16 לפרוטוקול ש' 16-24, ועדותו של מועלם בעמ' 77 ש' 8-17). אף על פי כן, מצאתי כי
17 יש להעמיד את סכום הפיצוי על הסכום המרבי הקבוע בפקודת זכות יוצרים - וזאת
18 משני טעמים עיקריים. ראשית, כפי שהוברר לעיל אין זו הפעם הראשונה שבה
19 התבצעה בחנויות ברשת מאמא יוקרו הפרה של זכויות היוצרים של התובעות – ועל
20 כן על הפיצוי הנפסק להרתיע את הנתבעים ואת הבעלים והמנהלים בחנויות אחרות
21 ברשת מפני הפרה שיטתית של זכויות אלה. שנית, הגם שכפי שהוברר לעיל
22 התובעות לא הוכיחו את הנזק הממשי שנגרם להן כתוצאה מן ההפרה – קיים יסוד
23 סביר להניח כי מדובר בנזקים בלתי מבוטלים. כך, משום שמכירת משחקים הנחזים
24 ככותרים המקוריים לא רק מונעת מן התובעות ליהנות מן ההשקעה שהשקיעו
25 ביצירת הכותרים המקוריים, אלא אף עלולה לפגוע במכירותיהם של כותרים אחרים
26 – כתוצאה מקישורן של התובעות עם משחקים באיכות ירודה.

27
28 לבסוף, יובהר כי אף על פי שהמשחקים המפרים שנמכרו בחנויות הם העתקים של
29 ארבעה כותרים בלבד שהתובעות הן בעלות הזכויות בהן, התובעות זכאיות לפיצוי

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 בגין שישה מעשים של הפרת זכויות יוצרים – שכן מכירתן של שני המשחקים
2 הנחזים ככותר ראלי ומכירתן של שני המשחקים הנחזים ככותר ראלי 3 התבצעו
3 בחנויות שונות ועל ידי נתבעים שונים.
4

5 סיכומו של דבר, התובעות זכאיות לפיצוי בסכום של 120,000 ₪ בגין הפרת זכויות
6 היוצרים בכותרים. כמו כן, משקבעתי כי החנויות מכרו משחקים המפרים את זכויות
7 היוצרים של התובעות, קמה זכותן של התובעות גם לסעד של צו מניעה קבוע
8 כמבוקש על ידן – שמטרתו להפסיק ולמנוע את הפרת זכויותיהן בעתיד.

9
10 22. לא נעלם מעיני כי לטענתן של התובעות הן זכאיות גם לפיצוי הסטטוטורי הקבוע
11 בחוק עוולות מסחריות – מאחר שלגישתן מכירת המשחקים המפרים מהווה לא רק
12 הפרת זכות יוצרים אלא אף עוולות של גניבת עין והתערבות לא הוגנת הקבועות
13 בחוק עוולות מסחריות. ואולם, מקום בו שני הסדרים חקיקתיים שונים מקנים לנפגע,
14 כל אחד לעצמו, זכות וסעד של פיצוי בצידה – "הכלל העקרוני הוא שהנפגע יקנה את
15 שתי הזכויות גם יחד, ואולם בפיצוי לא יזכה אלא פעם אחת בלבד, בגין אחת מן
16 הזכויות." [רע"א 5768/94 א.ש.י.ר יבוא יצור והפצה נ' פורום אביזרים ומוצרי
17 צריכה בע"מ, פ"ד נב(4) 289, 337-338 (1998)]. בענייננו, מכירתם של המשחקים
18 המפרים בחנויות מהווה בראש ובראשונה הפרה של זכויות היוצרים של התובעות
19 בכותרים המקוריים – ועל כן הנכון הוא לפסוק להן פיצוי סטטוטורי על פי פקודת זכות
20 יוצרים ולא על פי חוק עוולות מסחריות [ראו והשוו: ת"א (מחוזי נצ') 846/05
21 ג.י.פי.אס. ויותר בע"מ נ' מוחמד חסן עוקלה אל פרסאל פארס, תק-מח 2009(1)
22 2666, 2679 (2009); וכן: ת"א (מחוזי יר') Destinator 7079/05
23 Technologies Incorporated נ' סקלה, תק-מח 2008(2) 5563, 5572
24 [(2008)].
25

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו א 001828/04

לפני כב' השופטת ענת ברון תאריך: 08/06/2009

1 מאחר שהתובעות ממילא אינן זכאיות לפיצוי מכוח חוק עוולות מסחריות כאמור,
2 מתייטר הצורך לדון בטענותיהן בנוגע לעוולות גניבת עין והתערבות לא הוגנת
3 הקבועות בחוק זה. בדומה לכך, משהוברר כי התובעות לא הוכיחו כי נגרמו להן
4 נזקים ממשיים כתוצאה ממכירתם של המשחקים המפרים, אין עוד צורך לדון
5 בטענות התובעות הנוגעות לעוולה של הטעיה צרכנית, הפרת סימן המסחר
6 INFOGRAMES וסימן המסחר ATARI, עשיית עושר ולא במשפט, פגיעה במוניטין
7 והתרשלות – שכן בכל מקרה טענות אלה לא יצמיחו להן סעד כספי כלשהו.
8

סוף דבר

9
10 23. קבעתי כי הנתבעים מס' 1-4 וכן הנתבעת מס' 6 הפרו זכויות יוצרים של התובעות
11 בכותרים המקוריים.
12

13 לנוכח ההפרה האמורה התובעות זכאיות לסעדים כדלקמן:
14

15 (א) ניתן בזאת צו מניעה קבוע נגד הנתבעים מס' 1-4 וכן נגד הנתבעת מס' 6,
16 האוסר על כל אחד מהם, בין בעצמם ובין באמצעות מי מטעמם, בין במישרין
17 ובין בעקיפין, לייבא, לייצר, לשווק, להפיץ, להציג, לפרסם, למכור, להציע
18 למכירה ולעשות כל מעשה בכל מוצר שהזכות לעשותו שמורה לתובעות -
19 ובכלל זה אני מורה להם להפסיק כל פעילות מסחר, שיווק, פרסום או אחרת,
20 הנוגעת במישרין או בעקיפין למשחקים המפרים.
21

22 (ב) הנתבעים מס' 1-4 וכן הנתבעת מס' 6 ישלמו לתובעות את הפיצוי
23 הסטטוטורי המרבי בסכום של 20,000 ₪ הקבוע בפקודת זכות יוצרים בגין
24 כל אחת משש ההפרות של זכויותיהן בכותרים, על פי חלוקת האחריות
25 שנקבעה דלעיל:

בתי המשפט

א 001828/04

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך: 08/06/2009

לפני כב' השופטת ענת ברון

1 בפיצוי בסכום של 60,000 ₪ בגין שלוש ההפרות שהתבצעו בחנות בכפ"ס
 2 ישאו הנתבע מס' 3 (שאול) והנתבעת מס' 4 (קדה צעצועים) - ביחד ולחוד.
 3 בפיצוי בסכום של 40,000 ₪ בגין שתי ההפרות שהתבצעו בחנות ברעננה
 4 ישאו הנתבע מס' 3 (שאול), הנתבעת מס' 4 (קדה צעצועים), הנתבעת מס'
 5 1 (בז'ה פלור) והנתבע מס' 2 (יניב) - ביחד ולחוד.
 6 בפיצוי בסכום של 20,000 ₪ בגין ההפרה שהתבצעה בחנות בשילת ישאו
 7 הנתבע מס' 3 (שאול), הנתבעת מס' 4 (קדה צעצועים) והנתבעת מס' 6
 8 (ניהול פרויקטים) – ביחד ולחוד.

9
 10 הנתבעים מס' 3 ו- 4 ישלמו לתובעות הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בסכום
 11 כולל של 20,000 ₪; הנתבעים מס' 1 ו- 2 בסכום כולל של 10,000 ₪; והנתבעת מס'
 12 6 בסכום כולל של 5,000 ₪; הכל בתוספת מע"מ, ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית
 13 כדין עד מועד התשלום בפועל. יצוין כי לא ראיתי לנכון לפסוק הוצאות ושכר טרחת
 14 עורך דין לנתבעים מס' 5 ו- 7 הגם שלא ייחסתי להם אחריות אישית, וזאת לנוכח
 15 מעמדם כבעלים בחברות שנמצאו אחראיות למעשי ההפרה.

17 ניתן והודע היום, 8/6/2009, במעמד

19 _____
 20
 21 _____
 22 ענת ברון, שופטת